

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Új múzeum nyílik a fővárosban*

Forrás:

Bp.

(Hely)

1932. I. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Közelítő

Idő

"1932"

Személy

Új múzeum nyílik a fővárosban Napfényre kerülnek Buda fénykorának beszédes emlékei

A tavasszal, valószínűleg husvételre új, érdekes és különösen kulturhistóriai szempontból nagyértékű látványossággal gazdagodik a magyar főváros. Régóta érezték egy olyan múzeum hiányát, amely a főváros ősi eredetű emlékeit foglalja magában és különösen sokat reklamálták ezt a gyűjteményt a Budapestre érkező külföldi turisták. Az anyag nagyrésze eldugva, vagy szétszórva eddig is meg volt. Néhány esztendővel ezelőtt *Kuzsinszky Bálint*, a Fővárosi Múzeum igazgatója már megkezdte az anyag rendezését, megtalálták az arra alkalmas helyet is, a Halászbástya északkeleti nagy saroktoronyában, az úgynevezett *Primástoronyban*, amely több földszinti és emeleti termet foglal magában. Itt helyezték el a székesfőváros középkori és renaissance-korbéli építészeti emlékeit, mert ezek alkotják az új múzeum gyűjteményének legnagyobb részét. Több, mint 500 esztendő kulturájának bizonyítékai ezek a kövek, amelyek *Buda dicsőséges múltjáról beszélnek*.

Az új múzeumról

Némethy Károly tanácsnok,

a művészeti ügyosztály vezetője a következőket mondta el a *Fővárosi Hírlap* tudósítójának:

— Főképpen három helyről kerültek elő a múzeum darabjai: a *Mátyás-templomból*, a domonkosok egykori kolostorából és *Zsigmond és Mátyás királyok hajdani palotáiból*. De van köztük régebbi, XI., XII. századbeli emlék is. Igen érdekes egy fantasztikus állatfejekkel díszített szökőkút töredéke, amely *Zsigmond korából* származik és egy XIII. századból való pillérfő, több síremlék az elpusztult domonkos-templomból,

a hajdani *Szent Miklós-templom* néhány gótikus kőmaradványa.

Ezeknek az utóbbiaknak nagyrésze akkor került napvilágra, amikor a *Halászbástyához* tartozó északi sétányt rendbehozták. Akkor találták meg az egykori *Szent Miklós-templom* bástyafokra könyöklő szentélyét is. Ennek a padozatát alkották a múzeumban lévő, budai vörösmárványból készült sírkövek. Sajnos, ezek a kövek a romok kiásásakor meglehetősen megsérültek, de mai állapotukban is értékes művelődéstörténeti emlékek. Mos-

tani helyükön gyönyörűen illeszkednek bele a *Primástorony* kápolnakoszorúja fülkéibe.

— Igen érdekes az 1378-ból való *címerjelvény*, amely valószínűleg *Nagy Lajos udvari kocsisáé* volt, akinek a király nemességet adományozott. Két sírkövön *Henrik és Benedek*, firenzei humanisták nevét lehet olvasni, egy másikon *Comoi Zakariásé*. A legnevezetesebb valamennyi között

Stibor vajda fiának, János Zsigmond főkamárásnak a sírköve,

amelyet nemesak címer díszít, hanem az elhunyt álló alakja is. A *Primástorony* emeleti galériájában vannak *Mátyás és Zsigmond* palotáinak emlékei. A töredékek is elárulják, hogy valóban milyen pompás lehetett *Zsigmond* gótikus és *Mátyás* renaissance palotája.

— Sok volna felsorolni a múzeum gazdag gyűjteményét, amely a nagyközönség számára még nem hozzáférhető, mert az új múzeumot, sajnos, fűteni nem lehet és így csak a tavasszal nyitják meg. Az új múzeum, mint a *Székesfővárosi Múzeum egyik osztálya*, minden bizonnyal nemesak a magyar közönség érdeklődését fogja nagyban megnyerni, hanem a külföldi látogatókét, főleg

a világ tudósai és historikusai számára beszédes bizonyíték arról az ezeréves magyar kultúráról, értékről és energiáról, amit a világ számára a magyar nemzet jelent,

s amelyet mostanában fokozott erőfeszítéssel próbálnak ellenségeink lekicsinyelni, meghamisítani vagy egyszerűen letagadni.

A művészeti ügyosztály rendkívül szűk büdzsével dolgozó munkaprogramjához tartozik a *Rothermere* lord által ajándékozott és Párisban készült *Magyar Fájdalom* szobrának felállításán kívül, az *Erzsébet királyné-szobor* elhelyezése, a *Lechner Ödön-szobor*, a *Gárdonyi Géza-szobor*, a *32-es emlékmű*, az *Árpád-házi Szent Erzsébet és Tisza István* szobrának megvalósítása. Az utóbbi feladatok részben az állam, részben a társadalom áldozatkészségét várják.

1695